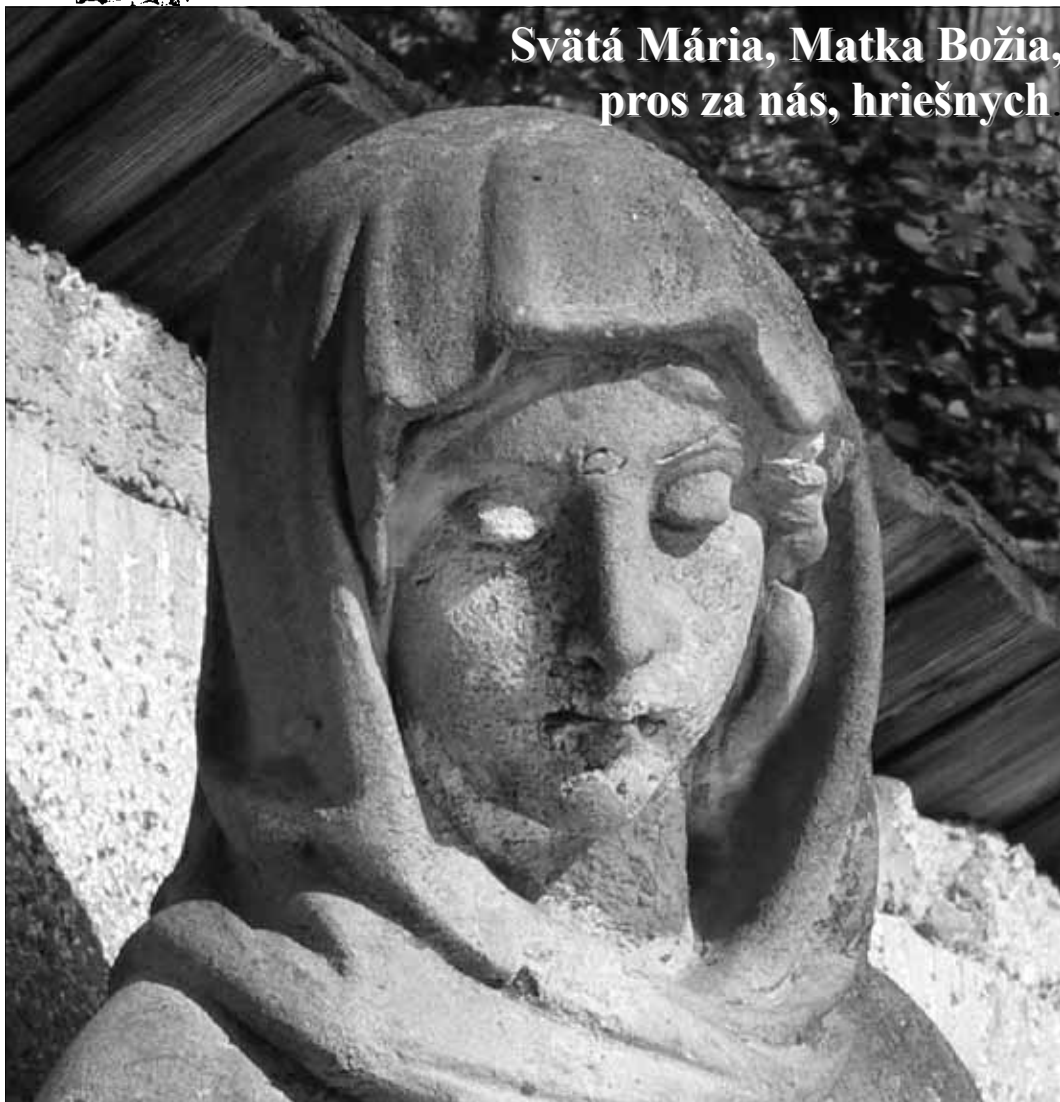

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIII. ČÍSLO 10 OKTÓBER 2005

**Svätá Mária, Matka Božia,
pros za nás, hriešnych.**

**Byť slobodným v pravde - Rozhovor s kaplánom
Pozdrav z Taiwanu - Hudba v kostole - O okultizme**

Byť slobodným v pravde

Sloboda

Človek veľmi túži po slobode. Dosvedčuje to skutočnosť väznic ako miesto výkonu trestu, kde je človek izolovaný od iných. Podobne aj Socha slobody na druhom brehu oceánu vyjadruje pocity človeka, ktorý sa konečne zbavil nadvlády monarchu a vstúpil na slobodnú zem. Túžba po slobode pochádza od Boha. Keďže ju vložil do srdca človeka, je dobrá, a preto by mala byť rešpektovaná v každom prípade, teda aj v dialógu. Znova si zoberieme na pomoc C. Rogersa, podľa ktorého je nevyhnutná v dialógu „kongruencia“ a „akceptácia“. Tieto dva atribúty veľmi dobre vyjadrujú a reprezentujú slobodu partnerov pri dialógu. Keď ja uskutočním akceptáciu – teda prijmem druhého takého, aký je, tým mu uľahčím jeho kongruenciu, aby bol sám sebou, aby sa nepretvaroval. Funguje to, samozrejme, aj v opačnom postupe. Partner v dialógu tiež musí uskutočniť svoju akceptáciu, teda prijať mňa, aby som ja ľahšie uskutočnil kongruenciu, t.j. aby som sa ukázal v pravom svetle, bez pretvárek (porov. EUDOVÍT DOBŠOVIČ, *Naučte sa riešiť konflikty*, s. 107-124). To však predpokladá schopnosť zodpovedne sa postaviť ku svojim činom, vnímať ich vo svetle pravdy, s ktorou sa sloboda veľmi prelína. Pravdu dokážeme povedať len vtedy, ak sme naozaj slobodní. Platí to aj opačne, slobodu dosiahneme len vtedy, keď prijme do svojho života pravdu (porov. Jn 14, 6).

Prichádzame k záveru, že aj v ľudskej komunikácii má nevyhnutné miesto **sloboda**. Bez nej dialóg končí. Bez tejto „mojžišovskej“ dispozície namiesto dialógu prichádza monológ, monarchizmus, totalita, despotizmus.

Pravda

Útek do sveta fantázie je často východiskom z ľudskeho trápenia a neveselých udalostí v živote. Realita býva neraz tvrdá a krutá. Preto je pravda mnohokrát skresľovaná, a to buď zámerne alebo nevedome. Dá sa uvažovať nad tým aj z hľadiska možností človeka – nakoľko dokáže sám seba pravdivo, objektívne posúdiť, či dokáže vidieť seba samého v pravom svetle. Spornou otázkou zostáva, či dokáže posúdiť v pravom svetle svojho blížneho, teda aj partnera v dialógu. Z hľadiska večnosti je to málo pravdepodobné, pretože ozajstnú pravdu o človeku a o veciach okolo nás má jedine Boh (por. Jn 14,6). V rámci ľudských možností by sme hľadali mohli uvažovať a počítať aspoň s takou pravdou, akú dokážeme my sami poznať.

Hľadáme pravdu v blížnych

„Najdlhšia cesta človeka je cesta do svojho vnútra.“ (JOHN POWELL, *Kto prvý hodí kameňom*, Dobrá kniha, Trnava 1997, s. 36). Niekedy sa zdá, akoby bolo zbytočné zamýšľať sa nad úprimnosťou k sebe samému. Nemôžem však klamať sám seba! Učitelia komunikácie tvrdia, že veľkú prekážku komunikácie držíme sami v sebe práve tým, že sa často nevieme postaviť tvárou v tvár k pravde. Lenže ak neviem povedať pravdu sebe samému, nedokážem byť úprimný ani k inému (porov. JOHN POWELL, *Kto prvý hodí kameňom*, 36). Tu nastáva otázka, či má takýto dialóg zmysel. Nestáva sa skôr plný frázy, kde sa človek často zamotáva a chytá do vlastných osídel nepravdy?

V odbornej psychologickej terminológii, v časti o komunikácii, nachádzame termín *asertívna komunikácia*. Je ňou definované správanie človeka, ktorý dokáže rešpektovať sám seba, ale aj druhých. Dokáže sa postaviť tvárou v tvár k pravde; nie je odkázaný na

klamstvá či výhovorky. Vie robiť kompromisy, nepresadzuje sa na úkor niekoho. Charakteristický je tzv. JA-jazyk – je to vyjadrovanie v 1. osobe jednotného čísla. Signalizuje to, že človek sa za nikoho a za nič neskrýva, je sám sebou, má svoje názory a pritom rešpektuje iných a ich pohľady na život. Asertivita nás učí komunikovať v úcte k sebe aj k druhým. Človek, ktorý sa snaží týmto spôsobom komunikovať, je príjemným spoločníkom, vyžaruje z neho pokoj, vyrovnanosť a istota (porov. EUDOVÍT DOBŠOVIČ, *Naučte sa riešiť konflikty*, s. 28-29).

V dialógu sa vyžaduje **pravda** a osobný, pozitívny vzťah človeka k nej. Ak sa človek o ňu snaží, pravda ho oslobodzuje (porov. *Jn 8, 32.*), on sa stáva otvoreným, nadobúda zdravý kritický postoj k životu, čím prispieva k celkovému harmonickému rozvoju svojej osobnosti. Starozákonná postava Jóba je v tom krásnym príkladom.

Michal Masný, kaplán

Písmenko

Pomerne často sa stretávam v praxi s rodinami, kde sa pestuje takzvaná podmienená láska. Jej heslo znie: „Mám ňa rád, až...“

Nie je bez zaujímavosti, že deti, ktoré vyrastali v prostredí s týmto dramom, si do vlastných rodín prinášajú jeho mláďatá a tie požierajú všetko krásne, čo sa v ľudských vzťahoch narodí.

Inými slovami...

Božia láska sa líši

od ľudskej lásky

okrem iného i jedným písmenkom.

Eudia často milujú, AŽ...

Boh miluje UŽ

Z knihy Na minútu s Maxom Kašparů

DNES NA SLOVÍČKO S NAŠIM KAPLÁNOM MGR. RADOSLAVOM BUJDOŠOM

Všetko od narodenia 25. VIII. 1980 až po ukončenie strednej školy, čo súvisí s našim pánom kaplánom Radoslavom Bujdošom, pôsobiacim teraz v Prievidzi, sa odohralo v Stropkove. Tam sa narodil, absolvoval základnú i strednú školu. Jednoducho tam prežil svoje detstvo. Po ukončení štúdia teológie v kňazskom seminári v Badíne bol 18. júna 2005 v Martine vysvätený za kňaza. Zo Stropkova boli v tom čase vysvätení v košickej diecéze ešte dvaja novokňazi: Peter Bujdoš a Peter Sýkora. Radoslavov otec Ján je stolár, mama Margita je momentálne nezamestnaná. Sestra je učiteľka na základnej škole, učí slovenský jazyk a dejepis.

Za kňaza vás vysvätili pred tromi mesiacmi, ako ste to prežívali?

Veľmi pekne. Boli to chvíle naplnené radosťou. Nechýbal mi ani ten môj úsmev. A samozrejme vďaka i úcta k tým, ktorí mi pomohli a ku všetkému, čo mi v ten deň Boh venoval. Bola to mimoriadna slávnosť, kedy som intenzívne prežíval pôsobenie Ducha Svätého. Bolo to niečo úžasné, čo menilo moje srdce pri svätení. To nebola iba vonkajšia slávnosť, bolo to niečo veľmi hlboké, vryté do môjho srdca navždy. Primičnú svätú omšu som mal u nás doma v Sitnikoch, časti Stropkova. V našej dedine je kostol zasvätený Panne Márii, kráľovnej neba i zeme. Som rád, že som mal primičnú sv. omšu práve v ňom. Rodičia i celá dedina boli zapojení do príprav slávnosti, za čo im veľmi ďakujem.

Boh má svoje spôsoby, keď povoláva robotníkov do žatvy...

Veru má. Aj vtedy, keď prvýkrát oslovi a zavolá do žatvy svojho budúceho pastiera duší. To, čo je medzi Bohom a mnou sa nedá vyjadriť slovami. Je to

aj moje tajomstvo, také, aké sa hovorí po premenení: „Hľa, tajomstvo viery.“

Na primičnom obrázku máte výrok: „Pane poznal si ma, a predsa si si ma vyvolil.“. Nezdá sa vám, že ho novokňazi často používajú?

To je možné, ale mal som svoj dôvod, prečo som si ho vybral. Jednoducho preto, lebo moja mladosť, môj život, cesta môjho povolania sa s ním úplne stotožňuje. Ten citát ma vyjadruje, to som ja. Svojou prácou v kňazskom povolaní by som chcel ľuďom priniesť to, čo bude chcieť Kristus. Mojou túžbou je, aby ľudia boli ľuďmi, našli si cestu k sebe, svojim blížnym a predovšetkým k Bohu.

Pán kaplán, čím vás obohatil Rok Eucharistie?

Pán Ježiš mi dal v tomto roku veľa. Dal mi všetko, čiže seba. Blížšie som ho spoznal práve cez Eucharistiu.

Stal sa chlebom pre všetkých. Nie je to úžasné?

To je ozajstná láska. Pravá láska. Ježiš je chlebom pre mladých i starých, i pre

deti. Mňa ako kaplána Ježiš učí porozprávať sa a priblížiť sa k dieťaťu, dospievajúcemu človeku i starým ľuďom. Učí ma byť pre všetkých.

Váš stály úsmev je vzpruhou pre tých, ktorí sa trápia. Vnímate to tak?

Rád by som oslovil ľudí hlavne svojím životom a príhovormi. Nemôžem kázať vodu a piť víno. K môjmu životu patrí i ten úsmev. A nielen môj. Je dobre, keď sa so mnou budú tešiť a usmievať i veriaci.

Potešil vás návrat do Prievidze?

Rád som sa vrátil sem. Pán dekan i pán kaplán Michal mi s ochotou vysvetľujú, čo potrebujem vedieť, pomáhajú mi. Poznal som tu už veľa ľudí, tešil som sa na nich. S pánom kaplánom sme si rozdělili prácu. Dostal som na starosť miništrantov. Rád sa im budem venovať a spájať učenie i zábavu, výlety a všetko ostatné.

Zaskočilo vás niečo v Prievidzi?

Trochu som mal obavy z výuky náboženstva. Vyučujem na Gymnázium V.B. Nedožerského. Je to veľká zodpovednosť, ale vychádzame so študentmi dobre. Zaujímajú sa o Boha, vieru v neho, o Cirkev. Ale v Prievidzi sa ináč cítim dobre. Mám aj tú výhodu, že mám dobrého spolukaplána a pána dekana.

Budete spolupracovať i s piaristickou mládežou?

Pravdaže. Ja chcem, veľa záleží na nich. Budem sa tešiť na stretká pri adoráciách, pri futbale, či opekačke. Snažím sa vytvárať podmienky pre spoločnú reč mladých. Chce to čas. Všetkých mladých pozývame na stretká do Centra pre rodinu (Trnka). Sú v sobotu o 19.15. Každú tretiu sobotu býva adorácia o 19. 00. vo farskom kostole. Na všetky podujatia sú pozvaní mladí z celej Prievidze. Prijíme ich s láskou a otvorenou náručou.

Snažíte sa zvládať pastoráciu mladých i starých ľudí...

Hovorí sa, že svet patrí mladým. Patrí im! Svet je taký, aký si ho urobíme my ľudia. Mám však rád aj starých ľudí. Najmä od starších sa snažím veľa učiť. V detstve som veľmi rád trávil čas s mojou starkou. Aj dnes sa za nás veľa obetuje. Ak nie som po omši v nedelu v spovednici, vyjdem von pred kostol a pozdravím i tých skôr narodených pozdravom „Pochválený buď Ježiš Kristus!“; rád sa pozdravím so všetkými.

Máte nejaké túžby?

Predovšetkým byť dobrým kňazom. A možno sa raz pozrieť do Svätej Zeme.

Čo vám vie urobiť najväčšiu radosť a čo zármutok?

Mne robia radosť ľudia, keď sú šťastní. Vie ma zarmútiť neúprimnosť. Treba si povedať pravdu do očí a naučiť sa prijímať ľudí aj s chybami, keď chceme, aby aj nás prijímali takých, akí sme.

Je mesiac október, mesiac ruženca s Pannou Máriou. Čo to pre vás znamená?

Žena, ktorá hýbe kolískou, hýbe svetom. Naša Matka, Panna Mária, skutočne hýbe svetom. Teraz je čas na intenzívne spojenie s ňou, práve cez modlitbu svätého ruženca. Možno teraz prídu do kostola ľudia, ktorí sa prídu pomodliť aspoň ten ruženček. Doma sa nevedia do modlitby akosi dostať. Aj mne neraz ruženec pomohol, keď som bol „v úzkych“. Mali by sme sa modliť a ďakovať. Dôležitý je dialóg s Pánom Bohom, ktorý si každodenne máme pestovať a nezanedbávať ho. Len tak bude platiť to, čo nám sľúbil: „Proste a dostanete!“ Človek musí chcieť.

Za rozhovor ďakuje Anka G. Vavrová
Foto str.1-4 M. Melicherčíková

Môže to byť aj iný národ

Pri nedávnom rozhovore som sa dozvedela, že pán Simon Wiesenthal bol človek „*neschopný odpustenia, žijúci len pre hon na čarodejnice, ktorý nevie urobiť čiaru za minulosťou*“. Priznám sa, že som ostala ticho. Nie preto, že by som súhlasila s tými slovami, ale že som nemohla „lapiť dych“ po nich.

Médiá priniesli informáciu o smrti Simona Wiesenthala, ale len málokto- ré aj čosi viac. Jeho život, naplnený bolesťou a smrťou blízkych by nikto z nás nechcel prežiť. Keď sa ale už hovorí o jeho päťdesiatročnom úsilí o spravodlivosť, akosi rezervovane vyjadrujeme názor, či to vôbec bolo potrebné...

„*Pre váš vlastný úžitok sa učte z našej tragédie. Nie je písaným zákonom, že ďalšie obeť musia byť opäť Židia. Môže to byť aj iný národ.*“ - Simon Wiesenthal
Jeden z najlepších článkov o ňom som čítala v 39. čísle časopisu . týždeň. Odporúčam vám ho prečítať. Nájdete ho aj na stránke www.tyzden.com.

Dovolím si z neho prebrať záver:

Život Simona Wiesenthala však kladie aj veľmi ťaživé otázky: Čo je to za dobu, ktorá si vyžaduje, aby masových vrahov lovila ich obeť a nie príslušné inštitúcie? Čo je to za ľudské spoločenstvo, ktoré za to lovca nenávidí? Akú hodnotu majú ľudia, ktorí túžia na všetko zabudnúť až tak, že by najradšej prepísali históriu?

Ak je možno na živote Šimona Wiesenthala niečo nespravodlivé, tak to, že ho niektorí z tisícov nacistických vrahov prežili. To on ich mal všetkých prežiť. Boh Wiesenthalovi doprial dlhý život, ale naozaj spravodlivé by bolo, keby si ho privolal k sebe až po smrti posledného z nich. Ale kto sme my, aby sme v tejto veci kritizovali Boha? Šimon Wiesenthal by si to nedovolil.

Foto židovský cintorín v Prievidzi, autor: p. Šumichrast

Spracovala M. Melicherčíková, citáty a úryvok sú z časopisu . týždeň

Boh sa nám prihovára

A hovorte: Pán, náš Boh, je spravodlivý. My však, mužovia Júdska a obyvatelia Jeruzalema, musíme sa dnešný deň hanbiť, i naši králi, naše kniežatá, naši kňazi, naši proroci i naši otcovia, pretože sme zhrešili pred Pánom, neposlúchali sme jeho hlas, aby sme kráčali podľa jeho nariadení, ktoré nám predkladal.
Baruch 1, 15–18

Moje dva roky na Taiwane

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus!

Čo najsrdečnejšie Vás všetkých, drahí priatelia, pozdravujem tu z ďalekého východu na Taiwane, kde som už takmer dva roky. Moja púť sa tu blíži ku koncu a ja by som sa rád spolu s vami pozrel späť, čo som tu zažil. Týmto spôsobom by som Vám zároveň chcel z celého srdca poďakovať za Vaše modlitby a starostlivosť o mňa. Nech dobrotivý Pán Boh Vám odplatí za to všetko dobro, čo ste mi preukázali, pretože bez vás a vašej pomoci by táto cesta určite bola ťažšia, ak nie nemožná. Veru nie je ľahké zhodnotiť všetky tie veci, ktoré vlastne ešte len dozrievajú. Sú ako ovocie v júni na strome ukazujú sa prvé farby, ale ešte je potrebný čas na to, aby získalo sýte farby zrelého ovocia. Takže poďme spolu do krajiny, kde kresťanstvo ešte len hľadá svoju tvár uprostred „High-tech & Chinese culture“.

Po príchode na Taiwan 19.8. 2003 som hneď začal so štúdiom „mandarinky“, Človek veľmi rýchlo objaví, že tento jazyk je skutočne výnimočný, ale aj poriadne náročný. Najväčšia cnosť Číňanov je trpezlivosť a pokorný postoj. Tej trpezlivosti pri učení je potrebné aspoň za vagón, lebo človek prechádza akoby etapami raz hore raz dole... Nechýba časté obdobie frustrácie z veľkého úsilia, ale z malých postupov a tak sa často stáva, že veľa ľudí po čase vzdáva tento namáhavý výstup. Veru koľkokrát som mal chuť vyhodit' tie knihy a povedať dosť, stačilo, poďme robiť niečo užitočné... Lenže je tu niekto, ktorý túži prehovoriť týmto jazykom a povedať „Pingan yu nimen tong zai“ - Pokoj Vám! Tieto slová Pána Je-

žiša, ktoré vyslovil po slávnom zmŕtvychvstaní, patria všetkým ľuďom, pretože každý človek tu na zemi hľadá dôvody a príčiny ľudského utrpenia, bolesti a smrti. A preto človek s pomocou Božou znova berie do rúk pero a píše snád' už 30. krát a určite nie posledný tie spleťté charaktery.

Kresťanstvo si len hľadá cestu uprostred tejto kultúry. Prichádzame s postojom, že chceme iných obrátiť, pretože si myslíme, že my vlastníme pravdu. Lenže tu vyjdete von a stretnete sa s ľuďmi, čo žijú, veria v iné hodnoty, oveľa staršie ako kresťanstvo. Toto nás stavia do roviny učiacich a rešpektujúcich zvestovateľov evanjelia. Človek ako ja, prichádzajúci z katolíckej krajiny, aspoň čo sa štatistik týka, ihneď pocíti akýsi nepokoj a strach, pretože som konfrontovaný zmeniť pohľad a postoje, ktoré sú možno účinné u nás doma ale nie tu. Z toho prameni aj naša kríza, pretože naše istoty akoby sa rozsypali, sme vyzvaní ísť hlbšie nielen v osobnom vzťahu s Bohom ale aj vo vzťahu s ľuďmi. Najskôr sa musíme priblížiť ľuďom na ľudskej rovine vzájomného rešpektu a úcty a to sa týka najmä ľudí iných vierovyznaní. Medzináboženský dialóg spočíva predovšetkým v plnom rešpektovaní viery a svedomia človeka. Toto si vyžaduje naozaj veľmi otvorený postoj ochotný formovať a prijať nove cesty i spôsoby, ako možno svedčiť o pravde evanjelia uprostred tejto kultúry. Je treba zanechať staré a prijať nové. Tento proces je však nevyhnutne spojený s bolestivou premenou. Tá trvá viac menej dlhé obdobie a zostava prítomná až do našej smrti napriek tomu, že sa nám podarilo dosiahnuť istý stupeň in-

kulturácie. Už len výzorom budeme vždy pripomínať že sme „waiguoren“ teda „cudzinci“, ako na nás deti na uliciach alebo v mestskej doprave volajú. Vždy sa ma zmocní akýsi strach, keď vojdem do novej reštaurácie a podajú mi jedálny lístok. Človek naozaj nikdy nevie, čo si objednal, pretože nestačí vedieť čítať charaktery, ale aj poznať tunajšie chute a jedlá. Tých je naozaj pozhnané, takže radšej idem s priateľmi, čo už tu predtým jedli. Každý túži stať sa silným a samostatným. To je naša prirodzená túžba, ale evanjelium sa zjavilo práve maličkým. Tým, ktorých svet pokladal za nič a predsa v Božích očiach zostali veľkí, hodní prijať tajomstvo od vekov, skryté pred múdrymi a silnými tohto sveta. Sv. Terezka skrze svoju malú cestu zjavila svetu, že malosť je bohatstvo a nie chudoba, pretože vo svojej podstate nesie hlbokú závislosť na Bohu, od ktorého očakáva pomoc a silu. Kresťanstvo nie je cestou silných a mocných, ale tých, čo vo svojej chudobe uznali, že potrebujú ruku, ktorú Boh k nám vystrel skrze Ježiša Krista. Misie v Ázii sú práve touto veľkou výzvou stať sa maličkými, tými čo spolu s inými hľadajú Boha uprostred víru života.

Ak by som chcel charakterizovať taiwanskú spoločnosť, musel by som ju prirovnať k veľkému kaleidoskopu nielen kultúry ale aj jazykov. Taiwan je stále momentálne veľmi atraktívny z hľadiska zárobku pre väčšinu ekonomicky slabšie krajiny ako Indonézia, Vietnam, Filipíny, Thajsko atď. Môžete tu stretnúť „námedzných“ robotníkov snáď z celej Ázie, pričom ich životné podmienky sú často veľmi biedne. Čo sa týka politickej situácie, je dosť polarizovaná. Jedni chcú nezávislosť, ale tá je žiaľ viac-menej nedosiahnuteľná vďaka

stále mocnejšej Číne, ktorá usiluje o pripojenie Taiwanu tak, ako to bolo v prípade Hongkongu, čo sa mi zdá osobne viac pravdepodobnejšie, ako samostatnosť. Okrem čínštiny, ktorá sa vyučuje na všetkých školách, sa stále viac presadzuje taiwančina, ktorá má až deväť tónov, teda o štyri viac ako moderná čínština. Okrem toho je tu ešte „haka“, teda dialekt tých Číňanov, ktorí prišli z provincie Fujian, ktorá je naproti Taiwanu. Počas občianskej vojny práve z tejto čínskej provincie prekročilo slávny „Taiwan strait“, teda kanál medzi pevninou a Taiwanom. Ďalšia menšina sú pôvodní domorodí obyvatelia Taiwanu veľmi podobní svojou kultúrou indiánom. Každý kmeň má vlastný jazyk, ktorý sa odlišuje od iných kmeňov. Dnes tieto domorodé jazyky vymierajú, pretože mladá generácia nevidí budúcnosť v horách, ale v mestách, kde sa miešajú s Číňanmi. Tieto kmene dnes ešte žijú v horách ale už civilizovaným spôsobom problém však zostáva, že niet sa kde zamestnať a závislosť na alkohole rastie zo dňa deň a to už nehovorím o tragédiách, ktoré táto metla ľudstva každoročne zapríčiňuje medzi týmito kmeňmi. Menšina ťažko hľadá svoju identitu, pretože väčšina na ňu tlačí sociálne i politicky. Ako vidíme, Taiwan je skutočne veľkou spleťou jazykov, ale aj kultúr, a to sa týka aj náboženstva, pričom prevláda zen-budhizmus, za ním nasledujú taoizmus a domáce kultúry rôznych bôžikov, ktoré prišli z rôznych kútov Číny. Pričom v budhistickom chráme alebo aj v taoistickom môžete vidieť vystaveného Budhu spolu s inými bôžikmi, čo predstavuje veľmi silný „synkretizmus“, ktorý dnes je už ťažko odlišiť, čo odkiaľ prišlo.

Teraz by som prešiel k mojej osobnej

skúsenosti. Na začiatku človek samozrejme dostane poriadny kultúrny šok, pretože tento svet, ale aj myslenie, je ohromne vzdialený tomu nášmu. Nechýbajú pocity samoty, akéhosi oklieštenia, sociálneho, ale aj kultúrneho života, pretože jazyk je tou veľkou bariérou, ale tiež zvyky a kultúra s tým spojené. SVD pracuje tuná, dá sa povedať na dvoch frontoch. Jednou je naša prítomnosť na FU JEN CATHOLIC UNIVERSITY, kde sa prostredníctvom vzdelávania snažíme evangelizovať mladých ľudí, ktorí raz budú stáť na popredných miestach spoločnosti. Tou druhou je naša práca vo farnostiach, či už tu v Taipei, tiež na juhu v Jiayi alebo medzi aboriginmi v Alisahan. Myslím, že pre mňa osobne jedna z najťažších vecí bolo zvyknúť si na život, že všetko závisí viac menej na tebe. Spoločenstvo je síce prítomné, ale vzťahy sú často dosť povrchné a neprechádzajú na hlbšiu rovinu. Tento individuálny spôsob života je dosť náročný, pretože vyžaduje stále úsilie od človeka, čo vôbec nie je ľahké, keď k tomu pripočítame, že ste v úplne odlišnej kultúre. Môj život bol viac vystavený smerom von, mimo spoločenstva SVD, čo samozrejme dosť formovalo môj život tuná. Ako som už spomenul, kresťanstvo je tu len veľmi krátko - 70r. a spolu s protestantmi netvorí viac ako 5% populácie. Takže sa dostávame do pozície akýchsi pozorovateľov, čo hľadajú cestu, ako vojsť dovnútra spoločnosti a kultúry. Pamätám si, ako som bol s priateľmi v reštaurácii, chcel som si utrieť okuliare a tak som zapichol chopsticks do ryže predou mnou, môj kamarát mi povedal, že si na to musím dať pozor, pretože takto zapichnuté znamenajú obetovanie predkom. Človek prechádza akoby tunelom z tmy na stále viac osvetlené miesto po-

znávania národa, s čím súvisí vaša schopnosť vyjadriť sa v jazyku a pohybovať sa voľnejšie medzi ľuďmi. Pri štúdiu čínštiny som si musel vo veľmi krátkom čase osvojiť veľmi veľa vecí. Musím povedať, že čínsky spôsob štúdia je dosť založený na biffovaní a memorovaní, čo mne osobne nie dosť sedí. Jasné, že isté veci treba nadrviť, ale keď vám treba biffovať 95% učebných osnov, tak to už je poriadna zabračka, aspoň pre mňa. Môžem povedať, že po dvoch rokoch štúdia na Taiwane ani zďaleka nie je ukončené moje štúdium, pretože s čínštinou je to kamarátstvo na celý život. Chystám sa do Pekingu pokračovať v štúdiu, ale tiež poznať našu prácu na kontinente. Počas môjho pobytu v Pekingu bude moja korešpondencia redšia a tiež kontakty s vami, drahí priatelia. Ako viete, tam ešte stále vládne červený komunizmus a preto treba byť opatrný a zbytočne nebudíť pozornosť súdruhov. V roku 2006 v priebehu leta by som sa mal vrátiť na Slovensko, tak verím, že potom si toho povieme viac a spoločne sa povzbudíme vo viere.

Na záver by som chcel poďakovať Pánu Bohu, ale i Vám, drahí priatelia, že ste spolu so mnou prešli tento úsek cesty. Verím, že i naďalej zostaneme spojení v modlitbách a tak spoločne budeme svedčiť o Božom Slove, čo sa telom stalo a prebývalo medzi nami, aby sa stalo známym každému človeku.

Spolu s vami i za vás sa modlí váš krajan
Peter Gendiar SVD.

*Nech žije Srdce Ježišovo v srdciach
našich a v srdciach všetkých ľudí.*

*Panna Mária, Kráľovná apoštolov,
oroduj za nás a za misie na celom svete.*

Aká hudba do kostola?

V skratke sa dá odpovedať veľmi jednoducho – pri oficiálnej katolíckej modlitbe, teda pri liturgii, treba používať liturgickú hudbu.

Veľkým reformátorom liturgickej hudby bol pápež sv. Pius X. (1903-1914). Druhý vatikánsky koncil (1962-1965) potvrdil požiadavky, ktoré uviedol vo svojom Motu proprio začiatkom XX. storočia: Liturgická hudba musí byť: **posvätná, umelecká a všeobecná.**

Posvätnosť

Liturgická hudba je tým posvätnejšia, čím užšie je spojená s liturgickým úkonom. To znamená, že uľahčuje modlitbu, robí ju lahodnejšou a zjednocuje spievajúcich – napomáha jednomyselnosť. Okrem toho dodáva posvätným obradom slávnostnejší ráz. Liturgia je vždy slávnosťou na počesť Boha, preto by sme nemali podceňovať úroveň liturgického spevu.

Liturgická hudba nesmie byť posvätná len na základe textu, ktorý sa spieva. O duchovnom obsahu má presvedčiť aj melódia bez textu.

Liturgická hudba ako pravé umenie

Je to požiadavka, aby hudba bola dokonalá, nakoľko dokáže byť dokonalá... Kritéria umeleckosti síce ťažko určiť, avšak dobrí hudobníci a teoretici sa aj cez rozdielne východiská zhodnú. Prakticky jestvuje jedno veľmi hrubé, no často dobre použiteľné pravidlo, ktoré hovorí o umeleckej hodnote liturgických skladieb – **možnosť koncertného prevedenia.** Dobrá hudba dokáže zaujať i mimo liturgie. Nemali by sme ponúkať Bohu a účastníkom liturgie to, čo nezaujme poslucháčov napr. na koncerte.

Všeobecnosť

Tu platia dve smernice: Hudba nesmie pohoršovať alebo znepríjemňovať liturgiu. Na druhej strane treba, aby sa zapojili do spevu aj veriaci – v takej miere, aká im prislúcha podľa jeho postavenia pri slávení, napr. spev celého zhromaždenia, spev zboru, mládežníckeho zboru atď. Liturgická hudba nie je záležitosťou len jedného človeka (organistu).

Z hudobných nástrojov má najvýznamnejšie miesto v liturgii **pišťalový organ**, ktorý dodáva liturgickým slávnostiam neobyčajný lesk a mohutný slávnostný ráz. Má schopnosť povznášať myseľ i srdcia k Bohu a nebeským veciam. Preto má stále popredné, nezastupiteľné miesto pri liturgických sláveniach. Iné nástroje sú prípustné podľa úsudku kompetentnej cirkevnej vrchnosti. Striktné obmedzenie na hudobné nástroje teda nejestvuje, musia byť však dodržané vyššie uvedené podmienky.

Michal Masný, kaplán,

člen Hudobnej sekcie

Diecéznej liturgickej komisie

*Foto: Mariánska kostol,
autor: M. Melicherčíková*

O húževnatej Andrejke

S Andrejkou som sa stretla niekoľko mesiacov pred koncom školského roka. Vrátila sa domov z Bratislavy. Nebola však obdivovať krásy mesta na Dunaji, ale hľadala stratené zdravie. Verila, dúfala, modlila sa a preto bola vypočutá. Vďaka starostlivým lekárom doliečuje sa v domácom prostredí. U nich doma ma privítal roztomilý psík Linda, ktorého dostala od priateľa, s ktorým zdieľali v nemocničnom prostredí rovnaké osudy.

Rodičia a súrodenci vytvorili Andrejke láskavé domáce prostredie, v ktorom postupne nadobúda telesné a duševné zdravie. Ôsmačka Andrejka chodila do nemocničnej školy len pár mesiacov. V prvom rade ju lekári chceli vytrhnúť z pazúrov zákernej choroby. Škola bola v ústraní. Húževnatá Andrejka však vyslovila svoju túžbu: „Chcem ísť do deviateho ročníka základnej školy.“

Na požiadanie rodičov, učiteľa Piaristickej základnej školy jej poskytli individuálnu starostlivosť. Postupne ju pripravili na postupové skúšky z hlavných predmetov. To, čo ôsmaci zvládli za desať mesiacov, Andrejka musela zvládnuť za niekoľko týždňov. Neuveriteľne napredovala. Skromné dievča s hlbavými očami, so schopnosťou sústredene počúvať, húževnato pracovať, učiť sa. Všetkých skúšajúcich milo prekvapila. Na postupových skúškach preukázala veľmi dobré vedomosti a takmer zo všetkých predmetov dostala známku výborný. Tešili sme sa z jej úspechu.

V školskom roku 2005/2006 zasadla do lavice v deviatom ročníku. Navrat spolužiačky potešil kolektív deviatakov. Nech sa im stane húževnatá Andrejka kladnou motiváciou pre celoročnú školskú prácu.

Ida Hantabálová

Modlitby za školy

Cieľ kampane (projektu):

prehĺbiť zodpovednosť mladých kresťanov na Slovensku za evanjelizáciu svojho školského prostredia a zvýrazniť potrebu kresťanských hodnôt v spoločnosti, zvlášť pri výchove mladej generácie.

Trvanie kampane (projektu):

19. september – 23. december 2005

Adresáti kampane (projektu):

- žiaci 1. – 9. roč. základných škôl (ďalej ZŠ)
- študenti 1. - 4. roč. stredných škôl (ďalej SŠ)
- poslucháči vysokých škôl (školy všetkých typov - štátne, cirkevné, odborné, umelecké, súkromné, atď.)

**PANE , TY SI POVEDAL, ŽE KTO ŤA VYZNÁ
PRED EUĎMI, TOHO AJ TY VYZNÁŠ
PRED NEBESKÝM OTCOM.**

**PROSÍME ŤA O POŽEHNANIE PRE ŽIAKOV
A UČITEĽOV NAŠEJ ŠKOLY.**

**UROB NÁS SVETLOM, KTORÉ BUDE MEDZI NIMI
SVEDČIŤ O TVOJEJ DOBROTE A LÁSKE . AMEN.**

Viničné stráne

(Hymnus z Eucharistického kongresu, BB 1999)

Text: Eduard Gombala

Hudba: Radoslav Solárik

1. Viničné stráne, chlebové polia,
voňavé lúky, velebu hôr
ako dar dal nám Spasiteľ sveta
a požehnáva náš dom i dvor,
do darov zeme ukryl sa Ježiš,
aby žil s nami do konca čias...

/:Na slávu Boha z nízkosti zeme
v pokornej úcte zaznej náš hlas!:/

2. Rodinu Otca spravil Syn Boží z nás,
keď tu s nami žil ako brat;
prišiel nám zotrieť z duši znak viny,
čo vzdialila nás od rajskejch vrát.
Z lásky sa nám dal v chlebe a víne,
ostáva stále s nami a v nás...

/:Na slávu jeho z nízkosti zeme
v pokornej úcte zaznej náš hlas!:/

3. Prichádzaš, Kriste s ľudským slovom
na seba meníš víno a chlieb
v poníženosti, hoci Syn Boží;
seješ nám nebo do modlitieb...
Počúvaš vzlyky, utieraš slzy,
dvíhaš nás z pádov... Koľký už raz?

/:Na tvoju slávu z nízkosti zeme
v pokornej úcte zaznej náš hlas!:/

Diecézne pastoračné Centrum pre rodinu, Kapitulská 21, 974 01 B. Bystrica
pracovisko: Námestie Slobody 21, 971 01 Prievidza

V mesiaci október chceme deťom ponúknuť krúžky:

Krúžok dramatický, ktorý je určený deťom od 7. roku. Budú sa stretávať v prostredí detského kútika, nacvičovať hry, scénky a aj bábkové divadlo. Krúžok vedú Monika Ivanišová a Julka Strapková.

Krúžky praktickej zručnosti, ktoré budú rozvíjať vedomosti a šikovnosť v oblasti **varenia, pečenia, šitia a iných ručných prác**. Viesť ich budú obetaví a odborne vzdelaní spolupracovníci Centra pre rodinu (CPR).

Pre dospelých ponúkame ďalšie **kurzy: počítačový** po dohode s lektorom Ing. Nedeľiakom), **talianky jazyk** (sobota 16:00 hod), ktorý vedie Lenka Mádrová.

Podrobnejšie informácie a prihlásiť sa môžete na tel. č. **046/542 39 26** od 9:00 do 17:00 hod. alebo osobne v CPR na Nám. slobody 21 v Prievidzi.

M. Melicherčíková

Misijná nedeľa

Dňa 21. októbra 2005 sa vo farskom kostole sv. Bartolomeja uskutoční program „Moja misia“.

Program pri príležitosti Misijnej nedele začne o 16:30 hod. svätou omšou a bude pokračovať projekciou filmov z misií v Albánsku a bardejovského sídliska Poštárka. Predstaví sa aj kapela LUX band a na záver bude diskusia s režisérom reportáží z misií Mgr. Marekom Poláčekom (LUX communication).

Po skončení programu bude možnosť zakúpiť si niektoré VHS kazety s reportážami z ôsmich misií, tiež rozprávky a na CD gospelovú hudbu, prípadne niečo vyhrať v tombole.

A. Pažická

Foto: Keňa, autor: M. Poláček

Aby neomdlievali na ceste

Bol som hladný a dali ste mi jesť

Tu nestačí sv. Martin, ktorý rozťal napoly svoj plášť, aby priodel žobráka. Tu nestačí almužna. Tu je potrebná industrializácia krajiny, intenzívne poľnohospodárstvo, školenie vedeckých a technických kádrov s vysokou špecializáciou, tu treba solidnú prácu na každom stupni hospodárstva od nekvalifikovaného robotníka, murára, strojníčky, agrónoma, inžiniera po experta zahraničného obchodu a primátora. To všetko je potrebné, aby náš národ mal kde bývať, aby mal čo jesť, do čoho sa obliekať, aby mohol normálne žiť. A aby sme mohli pomáhať iným krajinám, kde rok čo rok umierajú tisíce ľudí od hladu a milióny hladujú.

Keď kresťanské náboženstvo učí, že Boh je láska, stojí oboma nohami na zemi, a preto ho nemožno zatvoriť do

kostola, lebo aj tak vyjde spolu s ľuďmi do ulíc.

Čokoľvek ste urobili jednému z mojich najmenších

Keby sme my, ktorí sa považujeme za veriacich v Boha, skutočne začali pracovať na svojich pracoviskách, keby sme nielen presne dochádzali do práce, ale aj presne začínali intenzívnu prácu, keby sme zlikvidovali alebo aspoň na minimum obmedzili vybavovanie osobných záležitostí počas pracovného času, keby sme nemrhali čas na veci, ktoré určite nemajú s prácou nič spoločné - za krátky čas by v živote národa zmizla väčšina ťažkostí, ktoré zraňujú bežného človeka.

Keby sme my, ktorí sa považujeme za veriacich..., ale to je nemožné: my už pre tieto veci nemáme výčitky svedomia.

Mieczyslaw Maliński

Okultizmus: vstupná brána pre zlého ducha

Niektoré podnety čitateľov sa týkali prosby uverejniť niečo o nešváre, ktorému sa aj kresťania venujú, často netušiac zlo v ňom skryté a nevedia sa ho zriecť. Je ním okultizmus. Jedným z najlepších odborníkov na túto tému je Páter Elias Vela, preto som si dovoľila urobiť veľmi zostručnený výber časti jeho knihy Zlí duchovia a exorcizmus. Článok je skráteneý iba o výpis citátov, ktoré si musí čitateľ nájsť vo Svätom Písme.

Pod slovom „okultizmus“ rozumieme činnosti, ktorých záujmom je štúdium a poznávanie takých tajomných a záhadných javov, ktoré prevyšujú bežnú sféru ľudského poznania a ktoré sa vykonávajú tajne. Pod hlavičku okultizmu možno zahrnúť horoskopy, astrológiu, povery, predpovedanie budúcnosti pomocou kariet, kryštálov, čítanie z dlane, zo zvyškov kávy, magické doštičky ako je Ouija doštička, špiritistické seansy a pod. Tieto činnosti sú vstupnou bránou pre diabla, lebo sa mu všetky páčia. Dôvod je jasný. Človek opúšťa Boha a vkladá svoju dôveru do rúk človeka, do rozličných rituálov a magických prostriedkov, ktoré čarodejník dáva človeku ako talizmany.

Podnecovať človeka, aby bol ako Boh, patrí medzi staré satanové intrigy. Smäd po moci núti človeka byť ako Boh aj pomocou mágie. Boh to povedal veľmi jasne svojmu ľudu už v počiatkoch: „**Ja som Pán, tvoj Boh, ktorý ťa vyviedol z egyptskej krajiny, z domu otroctva. Nebudeš mať iných bohov okrem mňa!**“ (Ex 20, 2-3).

V Mojžišových časoch vládli veľmi prísne zákony, ktoré trestali ľudí, čo sa venovali okultizmu. **Čítajte Lv 20, 27.** Boh zakazuje všetky formy okultizmu. Napríklad Izraelitu, ktorý obetuje svoje dieťa ako zápalnú obeť bohom, treba zabiť. Žiaden Izraelita sa nesmie venovať čiernej mágii, volať duchov na

pomoc, venovať sa vešteniu, čarodejníctvu, byť médiom, ani nesmie vyvolávať duchov zosnulých. Pánovi sa protivia tí, ktorí konajú tieto veci.

Čítajte Dt 18,10-14.

Mnohí ľudia tvrdia, že sa venujú okultizmu, aby pomohli svojim blíznym. Okrem toho hovoria, že Boh ich požeňal, keď im dal tento dar. Je to klamstvo a Boh chváli Mojžiša, lebo „**nenávidel tých, čo dávno obývali svätú zem, pretože sa dopúšťali ohavného čarodejníctva, bezbožného modlárstva**“ (Múd 12, 4). Ezechiel sa hneval na tých, ktorí si dávali predpovedať budúcnosť a priväzovali si na svoje telo kúsky látok. **Čítajte Ez 13, 17-18.**

Písmo sväté nevystupuje iba proti tým, čo sa venujú čarodejníctvu a okultizmu, ale aj proti tým, čo hľadajú pomoc u čarodejníkov.

Čítajte Lv 19, 31, aj Lv 20, 6.

Niektorí ľudia veria vo veštby z hviezd, tarotových kariet alebo čítania z dlane. Ďalší chcú preniknúť do svojej budúcnosti použitím kyvadla, kryštálových gúľ, kávových zvyškov v pohári a rôznymi inými spôsobmi. Všetky uvedené prostriedky sú zlé a Pán ich zakazuje. Pozrime sa, čo o tom ešte hovorí Písmo.

Čítajte Sk 16, 16-18.

Písmo jasne odsudzuje veštenie, teda predpovedanie budúcnosti v Knihe Deuteronomium (Dt 18, 10-14), ktorej

sme sa už venovali, a v Knihe Levitikus. **Čítajte Iz 47,12.**

Boh v Písme ironizuje, **čítajte Nm 23, 23** a zároveň karhá tých, čo sa venujú čarodejníctvu, **čítajte Sk 13,6-11.**

Písmo zavrhuje aj špiritizmus.

Čítajte Iz 8, 19-20.

Tí, ktorí sa prihovárajú mŕtvym a komunikujú s nimi (na seansách alebo pomocou ľudského média), previňujú sa voči Pánovi.

Čítajte Dt 18, 10-14; Lv 20, 27.

Okrem textov, ktorý sme už uviedli, nachádzame potvrdenie v ďalších.

Čítajte Lv 19, 31 aj Lv 20, 6-7.

Niektorí ľudia o sebe tvrdia, že dokážu predpovedať budúcnosť pomocou horoskopov. Nie je to nič nové pod slnkom, už Izaiáš sa vysmieval z tých, ktorí to robili. **Čítajte Iz 47,13-14.**

Ľudia, ktorí píšú horoskopy, by si mali prečítať tieto pasáže z Písma. Mali by si ich prečítať aj tí, čo horoskopy čítajú a v ne veria, ale aj na tých, čo vyhľadávajú pomoc veštcov, aby im predpovedali budúcnosť z hviezd.

O magických predmetoch čítame v Knihe Deuteronomium:

Nech niet medzi vami... čarodejníkov, zaklínačov, nikoho, kto by sa radil duchov alebo veštcov, alebo by sa pýtal mŕtvych na pravdu. Všetky tieto veci sa ošklivia Pánovi a pre tieto nešľachetnosti ich vyhubí (porov. Dt 18, 11-12). Mnohí ľudia sa boja čarodejníkov, ale nemali by sa, lebo Boh je víťaz. Videli sme to aj u Jakuba, ktorého Boh chráni a uisťuje ho, že sa ho nedotkne čarodej-

ná moc. **Čítajte Nm 23, 23.** Víťazstvo Boha nad čarodejníkmi a vykladačmi vidíme aj v príbehu o Jozefovi, ktorý vysvetlil faraónovi zmysel sna, hoci jeho vykladači to nedokázali.

Čítajte Gen 41. Podobne zvíťazil aj Mojžiš nad egyptskými čarodejníkmi:

Čítajte Ex 7, 8-12.

Prorok Daniel mal podobnú skúsenosť s chaldejskými čarodejníkmi. Ich konflikt s Danielom opisuje Písmo v štyroch kapitolách. **Čítajte Dan 2, 4, 5 a 14.** Treba sa postaviť proti falošným kresťanom a falošným prorokom, ktorí tvrdia, že hovoria v Kristovom mene, v skutočnosti však robia pravý opak toho, čo Kristus zakazuje:

„Lebo vystúpia falošní mesiási a falošní proroci a budú robiť veľké znamenania a zázraky, aby zvedli, ak je to možné, aj vyvolených“ (Mt 24, 24).

Tento článok je iba stručným výberom prehľadu praktík okultizmu a varovaní nášho Boha. Čitateľom odporúčam prečítať si ju celú. Páter Elias Vella sa podrobnejšie touto témou zaoberá v knihe Ježiš, môj uzdravovateľ, v ktorej nájdete aj spôsob, ako vám Pán chce pomôcť v konkrétnych ťažkostiach a situáciách.

Mária Melicherčíková

LITURGICKÉ OKIENKO

2. október - 27. nedeľa cez rok

Č1 - Bo vinicou Pána zástupov je dom Izraela. Iz 5, 1-7

R - Vinicou Pánovou je jeho ľud. Ž 80

Č2 - Robte to, čo ste sa naučili, prijali a videli na mne! Flp 4, 6-9

Ev - Kameň, čo stavitelia zavrhlí, stal sa kameňom uholným...To sa stalo na pokyn Pána, vec v našich očiach obdivuhodná? Preto vám hovorím: Vám sa Božie kráľovstvo vezme a dá sa národu, ktorý bude prinášať úrodu. Mt 21,33-43

9. október – 28. nedeľa cez rok

Č1 - Hľa, toto je náš Boh, v neho sme dúfali, že nás spasí! Iz 25, 6-10a

R - Budem bývať v dome Pánovom mnoho a mnoho dní. Ž 23

Č2 - Môj Boh splní každú vašu túžbu, podľa svojho bohatstva v sláve v Kristovi Ježišovi. Flp 4, 12-14. 19-20

Ev - Nebeské kráľovstvo sa podobá kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi. Sluhovia vyšli na cesty a zhromaždili všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých... Kráľ zbadal človeka, ktorý nebol oblečený do svadobného odevu, povedal sluhom, aby ho zviazali a vyhodili do tmy...Lebo mnoho je povolanych, ale málo je vyvolených. Mt 22, 1-14

16. október - 29. nedeľa cez rok

Č1 - Ja som Pán a iného niet, okrem mňa nieto Boha. Iz 45, 1. 4-6

R - Vzdávajme Pánovi slávu a česť. Ž 96

Č2 - Vieme, bratia, Bohom milovaní, o vašom vyvolení... 1 Sol 1, 1-5b

Ev - Farizeji pokúšali Ježiša: Slobodno platiť cisárovi dane, či nie?- On povedal: Čo ma pokúšate, pokrytci?... Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi a čo je Božie, Bohu. Mt 22, 15-21

23. október – 30. nedeľa cez rok

Č1 - Ak vezmeš do zálohy plášť svojho blížneho, vrátiš mu ho do západu slnka!

Ex 22, 20-26

R - Milujem ťa, Pane, ty moja sila. Ž 18

Č2 - ... a očakávali z neba jeho Syna, ktorého vzkriesil z mŕtvych... 1 Sol 1, 5c-10

Ev - Jeden z farizejov sa pýtal aby ho pokúšal: Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie? – „Milovať budeš Pána, svojho Boha celým srdcom... a druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého!“ Mt 22, 34-40

30. október – 31. nedeľa cez rok

Č1 - Či nemáme všetci jedného Otca? Mal 1, 14b-2, 2b. 8-10

R - Pane, zachovaj moju dušu v tvojom pokoji. Ž 131

Č2 - Ved' sa, bratia, pamätáte na našu prácu a námahu. 1 Sol 2, 7b-9.13

Ev - Ježiš povedal učeníkom: Zákonníci a farizeji zasadli na Mojžišovu stolicu. Preto robte a zachovávajú všetko, čo vám povedia, ale podľa ich skutkov nerobte, lebo hovoria a nekonajú... Máte len jedného Učiteľa a vy všetci ste bratia a máte len jedného Otca, toho na nebesiach... Mt 23, 1-12

Nieкто, alebo niečo?

Ak je modlitba ako vystretá ruka, ktorou sa dotýkame Boha, tak sväté prijímanie je náručie, do ktorého zvierame Boha, aby sme si s ním šepkali o svojich naj dôvernejších záujmoch.

Žiaľbohu, mnohí sa nedostanú k takejto dôvernosti, k takému tesnému priblíženiu mysle a srdca. Najčastejšie preto- hovorí istý pisateľ- že vidia v tejto sviatosti niečo, a nie NIEKOHO. Uctievať si niečo, a nie NIEKOHO. Kľaňajú sa veci, pravda svätej, ba v našich očiach najsvätejšej, ale predsa len niečomu. Potom i prijímajú niečo, a nie NIEKOHO!

Keby sa pokúšali nadviazať rozhovor s bielou hostiou, pripadali by si naivne ako deti, ktoré sa rozprávajú so svojou hračkou. Ale Eucharistia, to je NIEKTO, to je Ježiš, ktorý i počúva i hovorí svojím spôsobom, hýbe sa, miluje i objíma vždy tesnejšie a silnejšie ako my jeho.

Keď ideme na sväté prijímanie, upravme si zrak, vymeňme si oči. Na Eucharistiu sa treba dívať očami viery, treba v nej spoznávať Ježiša.

A. Karaková

Zaujímavá ponuka pre vás

Časopis Bartolomej vychádza každý mesiac v stabilnom rozsahu 20 strán. Práve toto naše úsilie bolo najviac hodnotené pri tohtoročnej súťaži farských časopisov. Náklad sme však pre znižujúci sa záujem čitateľov museli znížiť, a finančne náklady na tlač tým stúpajú. Farebné vianočné a veľkonočné vydania boli financované iba vďaka štedrej podpore mimoriadnych darcov. Mnohí čitatelia sa práve v ankete dožadovali aspoň farebného obalu.

Jedným z možných riešení tohto problému by bola reklama. Keďže nepotrebujeme daňovú registráciu, nemôžeme dokladovať príjmy, môžeme prijímať iba súkromné dary a príspevky.

Preto vám ponúkame možnosť uverejniť ponuky vašich služieb, produktov a výrobkov, ktoré nie sú v rozpore s kresťanskou morálkou. Budú uverejňované na 15., alebo 19. strane.

Za ich uverejnenie môžeme prijať váš dar, ktorý bude určený na uhradenie nákladov na tlač časopisu Bartolomej a iné náklady s tým spojené.

Ďalej tu môžete uverejniť vaše odporúčanie dostupných kníh, filmov, či hudobných nahrávok, ktoré vám osobne pomohli pri raste vašej viery. Tieto budú uverejňované samozrejme zadarmo.

Prvou lastovičkou je odporúčenie na dovolenku, ktoré nájdete na 19. strane.

Mária Melicherčíková

FARSKÁ KRONIKA OD 26. 8. 2005 DO 25. 9. 2005**Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali**

Astol Centena Viktoria Sofia,
Patrik Cigléni,
Ondrej Bôžik,
Mária Leporisová,
Ján Bagin,
Marko Voves,

Natália Barnová,
Nikolas Štilhamer,
Nina Gričová,
Veronika Krakoviková,
Filip Zaujec

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva

Giuseppe Mantio – Aneta Mečiarová,
Jozef Šteták – Ľubica Pechová,
Peter Mihalik – Paulína Švidronová,
Mgr. Boris Gogola – Eva Uhliarová,
Mário Flimel – Zuzana Orságová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Anna Langová 80 r.,
Július Oravec 75 r.,
Margita Unterfrancová 79 r.,
PhDr. Gabriela Podolcová 84 r.,
Emília Vašková 61 r.,
Pavel Leitman 52 r.,
Pavel Quiittner 74 r.,
Ing. Milan Polievka 71 r.,
Ján Pitoňák 80 r.,

Vojtech Gašpar 83 r.,
Margita Chrenková 92 r.,
Rudolf Müller 87 r.,
Ján Kobella 59 r.,
Jiliana Dolná 92 r.,
Viera Orendáčová 86 r.,
Ing. Alexander Trška 71 r.,
Ladislav Kováč 39 r.,
Ing. Mária Kočanová 56 r.

Odpočinutie večné daj
dušiam, Pane ...

Milované naše deti **Tomáško Ptáček** (1. výročie)
a **Miriámka Mikulášová** (13. výročie)
spia sladkým spánkom v záhrade Pánovej.
S láskou na nich spomíname.
Mamička, otecko a súrodenci.
Babka s dedkom aj z Bojníc a celá rodina.
Nech vás s láskou pohládza nebeský Otec.

BARTOLOMEJ – časopis prievdzskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievidzi. www.farapd.sk e - mail: bartolomej@farapd.sk

Vychádza raz mesačne. Adresa: **Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievidza**, t. č.: 046 / 542 28 01.

Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci,
M. Melicherčíková ml., Náklady na tlač: cca 8,- Sk.

Tlač: **PATRIA L, spol. s r. o. Prievidza**. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievidzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciam.

Aj takto sa dá oddychovať

Chcete prežiť krásnu dovolenku v našich veľhorách? Požadujete kvalitné ubytovanie a príjemný personál? Zdajú sa vám miestne hotely pridrahé?

Možno práve niektoré z týchto podmienok neboli počas vašej poslednej dovolenky naplnené a ostali vám nepríjemné spomienky... Potom práve pre vás je táto ponuka. V malebnom prostredí Dolného Smokovca je umiestnený Charitný Domov, ktorý poskytuje ubytovanie v 2 a 3 lôžkových izbách s plnou penziou. O ubytovaných sa tu stará výborný personál – Milosrdné sestry sv. Kríža. Vždy sú usmiate a ochotné vyjsť vám v ústrety. V budove na prízemí je kaplnka, kde sa každý deň slúži sv. omša. Po prechádzkach v prírode, alebo aj väčších túrach vám možno dobre padne večerné posedenie pri hodnotnom filme. Majú ich tam naozaj bohatú ponuku a sestričky vám ich rady premietnu.

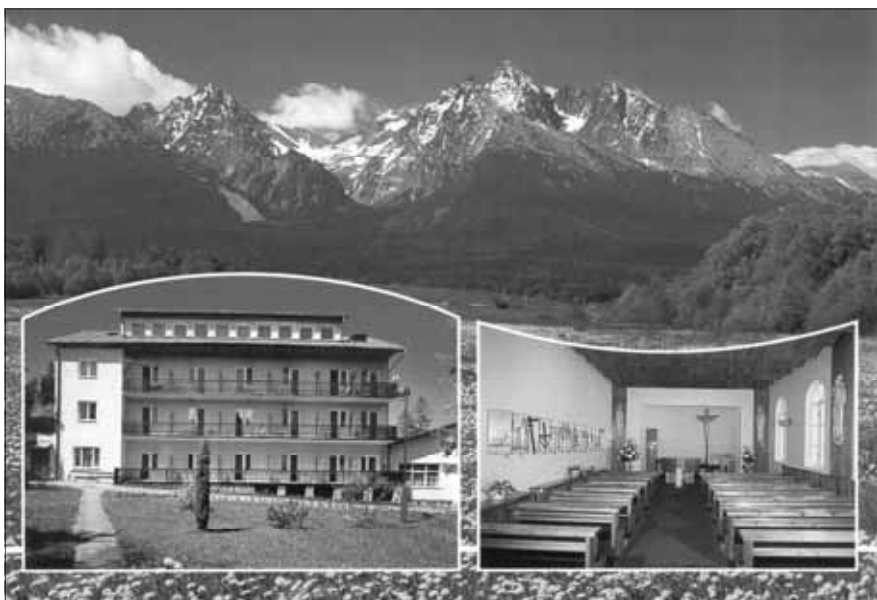
Ubytovať sa tu môžu jednotlivci, rodiny aj väčšie kolektívy.

Bližšie informácie sa dozviete na tel. č. 052/44 22 630

Adresa: Slovenská katolícka charita
Charitný Domov 19
059 81 Dolný Smokovec

Osobne mám veľmi dobré skúsenosti s ubytovaním v tomto zariadení a s ochotným, láskavým personálom.

Jana Balážová

Knižné novinky v kníhkupectve LÚČ

Myšlienky Benedikta XVI.

Priznanie a vyznanie

Myšlienky z diela Jozefa kardinála Ratzingera vybral a preložil Karol Kubík.

Myšlienky z prejavov Svätého Otca Benedikta XVI. vybral a preložil Július Pašteka.

„Úlohou čitateľa je, aby sa už len zastavil nad každou z nich a doslova ju vychutnal. Desať tematických okruhov, do ktorých sú myšlienky zostavené, nám pomáha pochopiť, čo Benedikt XVI. myslel, keď sa rozhodol pokračovať v línii Jána Pavla II.“

Vydavateľstvo LÚČ

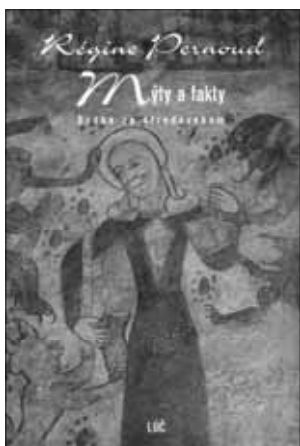
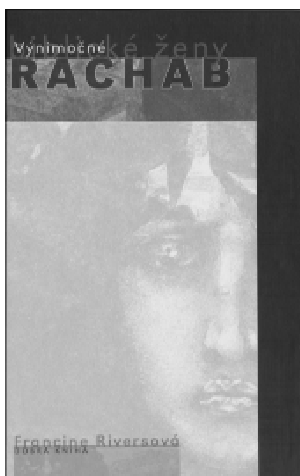
Francine Riversová:

Výnimočné biblické ženy - RACHAB

Tamara, Rachab, Rút, Betsabe a Mária. Tieto ženy - matky boli výnimočné až natoľko, že sa dostali do súpisu predkov Ježiša Krista. Táto spisovateľka sa v cykle piatich noviel snaží pútavým rozprávačským spôsobom vziať čitateľa do danej doby, prostredia a tak priblížiť osudy týchto biblických žien. V predaji je Tamara a teraz aj Rachab.

„Francine Riversová sa literatúre venuje už vyše dvadsaťpäť rokov. Zaraďujú ju medzi popredných amerických spisovateľov súčasnosti. Je nositeľkou viacerých literárnych cien, tri jej romány získali prestížnu America Rita Award. Po konverzii na kresťanstvo sa netají tým, že svojou tvorbou chce vyjadriť vďaka Bohu za všetko, čím obohatil jej život.“

Vydavateľstvo Dobrá kniha

Régine Pernoud

Mýty a fakty - Bodka za stredovekom

„Stredovek - tisíc rokov histórie. Raz bol zatracovaný inokedy vychvaľovaný; bol temný, krutý, tajomný. Aký bol v skutočnosti? Svetlo naň vrhá francúzska spisovateľka, medzinárodne uznávaná historička Régine Pernoud. Svojou nesmiernou erudovanosťou praniekuje nevedomosť, vyvracia omyly a ozdravuje celkový pohľad na stredovek. Odbúrava mýty a nastoľuje fakty.“

Vydavateľstvo LÚČ